

at efter at et Forslag derom har mødt saa stærk Modstand andet Steds, som det Forslag, der blev fremsat i Fjor, den Gang mødte, maatte det være indlysende for alle, at Genoptagelse af Forslaget i samme Skikkelse som i Fjor, altsaa en stærkt forøget Brændevinsstat sammen med en Ølstat, vilde have ført til, at der ikke var kommet noget ud af den hele Saa, og jeg mener derfor, at man fra alle Sider maa være enig i at glæde sig over det foreliggende; thi kan man ikke gennemføre alt det, som ærede Medlemmer maatte ønske, maa man i alt Fald være tilfreds, naar man nu dog faar begyndt, og efter min Opfattelse er der her begyndt ved den rette Ende. Om der senere vil blive fortat med en anden Spiritusbestatning, ønsker jeg ikke at udtale nogen Mening, navnlig ikke paa Mindretallets Vegne, da jeg antager, at andre Medlemmer af Mindretallet hverken vente eller ønske, at noget jaadant skal ske. — Fremdeles er Flertallet bange for, at Gennemførelsen af dette Lovforslag skal føre til finansielle Skuffelser. Jeg tror, at det ærede Flertal har været mere tilbøjeligt end det egentlig burde være, til at tillægge de forfættelige Henvendelser, som ere komne fra Bryggerens Side, Vægt. Jeg tror ikke, der er Grund til at lægge saa megen Betydning i disse Udtalelser, og skulde det endelig vise sig, at de Betragtninger, som der ere komne frem, og som under Tiden næsten have haft Karakter af Trusler, skulde føre til, at den paaregnede Indtægt ikke skulde blive saa stor, som man havde ventet, er der jo da egentlig heller ikke nogen Ulykke derti, eftersom Tab for Statskassen ikke er det samme som Tab for Landet. Hvad der ikke slyder ind i Statskassen, bliver i Borgernes Sommer, og skulde det senere vise sig, at der blev Brug for flere Penge til almennyttige Foretagender, som den samlede Rigsdag og Regering kunde enes om, nærer jeg for min Del ingen som helst Tvivl om, at de dertil nødvendige Midler ogsaa ville blive bevilgede af de Myndigheder, som have det under sig. De øvrige Betragtninger om Lovforslaget i det hele, som der maatte kunde være Anledning til at fremsette efter de Udtalelser i Betænkningen, der ere fremkomne fra et andet Mindretal, og ogsaa med Hensyn til de Ændringsforslag, som foreligge udenfor Betænkningen, skal jeg foreløbig ikke komme ind paa, før jeg har hørt ærede Medlemmer fra den Side udtale sig. — Derimod har jeg et Par Bemærkninger, jeg vil gøre allerede straks til et af Ændringsforslagene, og det er til Art. 2. Sammen med tre

ærede Medlemmer har jeg der været med til at foreslaa, at den Grænse for Alkoholindhold, som skulde sættes mellem Skattefrit og Skattepligtigt Øl, skulde være ved Fallet 2,25. Jeg har fra først af været klar over, at med den Forandring, som vil foregaa med Loven efter de Ændringer, der ere fremkomne i Udbalaet, vil man ikke kunne opretholde den af Regeringen i denne Session oprindelig foreslaaede Grænse af 3 pCt. Man maa gaa noget ned. Jeg har meget ønsket, at man var bleven staaende ved Grænsen 2,50 og har ogsaa paa et foreløbigt Standpunkt stillet Ændringsforslag derom, men efter Udbalaets Konfererence med den ærede Minister blev det mig klart, at der ikke lod sig gennemføre en Grænse ud over 2,25, og det forekom mig, som ønskede at se Loven gennemført, da ikke at være rigtigt at stille et uigennemførligt Forslag her i Tinget, og jeg nøjedes derfor, idet jeg saa bort fra alle diplomatiske Kunstgreb, med at gaa til det Forlangende, som jeg mener, det aldeles nødvendigt at fremkomme med, dersom Loven skal kunne virke retfærdigt, nemlig at stille Grænsen ved 2,25. Der er gjort gældende fra anden Side, at en Grænse af 2 pCt. vilde være tilstræffelig, idet de fleste Prøver af det Hvidtøl, som har været undersøgt, og over hvilket vi have en Fortegnelse i Forslaget, er under 2 pCt., det er kun ganske enkelte Prøver, der naa derover. Det er rigtigt, men paa den anden Side er der adskillige af disse Prøver, som naa stærkt op imod 2 pCt., og jeg har derfor den Frygt, at dersom man fastsætter 2 pCt. som det Maal, der ikke maa overskrides, uden at vedkommende kan isalde en betydelig Bødefraf, vil det let kunne føre til, at Bryggerierne blive nødt til, i det mindste en Mængde af de mindre Bryggerier, at brygge Hvidtøl af en ringere Bestaaffenhed end det, man er vant til, for ikke at risikere at komme over Grænsen. Der er dertil blevet gjort gældende, at der ingen Grund er til at nære Frygt i saa Henseende, idet Bryggerne selv ville være i Stand til at lede deres Gøring saaledes, at de, naar de f. Eks. have undersøgt deres Art, før de sætte Gær til, nøjagtig ville kunne vide, hvor mange Procent Alkohol det færdige Produkt vil indeholde. Jeg har søgt, ogsaa ved Henvendelse til sagkundige Mænd, at komme til Klarhed over dette Punkt, og jeg er kommen til det Resultat, at dette muligvis kan gælde for de større Bryggerier, der i det hele ledes mere fuldkommen, men at der er Grund til at frygte, at den samme Sikkerhed fra Bryggeriets Side kan ikke tilvejebringes for de